

การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

A Development of critical writing skills using feedback model approach
for 11th grade high school students.

ชนกพร ฟักสังข์ *

(Chanokporn Faksang)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5” มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปากเกร็ด ดำเนินการวิจัยในระหว่างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2562 ในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน ผู้วิจัยใช้เทคนิค “การให้ข้อมูลย้อนกลับ” โดยผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน คือ 9.31 และ 11.27 คะแนนตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยเพิ่มมากจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน 1.96 คะแนน และนักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการโดยคิดจากวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) คือ 34.45 หมายความว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำสำคัญ: การให้ข้อมูลย้อนกลับ, ทักษะการเขียน

Abstract

The objective of this action research is to study a development of critical writing skill using feedback model approach for the 11th grade students in Pakkred Secondary School. It was conducted during July – August of the 1st semester in 2019. The researcher used feedback model to develop critical writing skill with 22 sample Grade 11 students. The research findings indicated that, after implementing this model, the average score of students' writing achievement pre-test

* ครู โรงเรียนปากเกร็ด สพม.เขต 3 (นนทบุรี-พระนครศรีอยุธยา)

and post-test were 9.31 and 11.27 out of 15, respectively, higher from the pre-test by 1.96. Meanwhile, the growth score in percent using Relative Gain Score method (RG) was 34.45, indicating that feedback model approach is able to develop critical writing skills for 11st grade students.

Keywords: Feedback, Writing Skill

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคม และประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาไทยมีทักษะที่เกี่ยวข้องคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่เน้นความสำคัญของการใช้ภาษา การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะทักษะการเขียน การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนานกว่าการพูด (Seni Wilawan, 2014)

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการประเมินเพื่อจบช่วงชั้น และจบหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนักเรียนจำเป็นจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การประเมินผลนี้มีความสำคัญกับนักเรียนทุกคนเพื่อใช้ในการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น (Ministry of Education. 2002) อีกทั้งเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และใช้เป็นข้อมูลสำหรับ ตัดสินผลการเรียนในสถานศึกษา การวัดประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ หลักปฏิบัติบนพื้นฐานของการวัดประเมินผลมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งแนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ระบุว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง (Ministry of Education.2009)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการ ประเมิน เพื่อการเรียนรู้ (Assessment for learning) (Hattie & Jaefar, 1998) แนวคิดนี้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ เรียนระหว่างผู้เรียน และครู เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ ผู้เรียนในระยะยาว จุดมุ่งหมายการให้ข้อมูลย้อนกลับคือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การให้

ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Chotima Nooprick 2017) ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอน ของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนปากเกร็ด นักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการเขียน ดังจะเห็นได้จากผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปากเกร็ดปีการศึกษา 2561 วิชา ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง การเขียน ที่ยังพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเขียน (Ministry of Education. 2018)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนางานวิจัยเพื่อแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ผลการประเมินนั้นนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน อันเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการเรียนการสอนต่อไป

คำถามการวิจัย

เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปากเกร็ด ปีการศึกษา 2562 จำนวน 22 คน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกนักเรียนเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. แนวทางการประเมินทักษะการเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็น ทางตรงและไม่ใช่ทางตรง โดยในการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนนับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed Up) โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินที่ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้และการประเมิน

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for Understanding) โดยการพูด ตอบคำถาม การนำเสนอ การเขียน ฯลฯ

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลสารสนเทศย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความสำเร็จและสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาหรือ ปรับปรุงแก้ไขแก่นักเรียน

ขั้นที่ 4 การให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง (Feed forward) บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เกิดพัฒนาการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ซึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) (Kemmis อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2555 : 23) สำหรับรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

วางแผนดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยปฏิบัติการ โดยดำเนินการวิจัยปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบ คือ วงรอบในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และวงรอบในการทดลองใช้นวัตกรรม ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหา

1.1 ศึกษา และสำรวจสภาพปัญหาในการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อทราบถึงปัญหาในการเรียนของนักเรียน นำไปสู่การวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป

1.2 นำปัญหาจากการสัมภาษณ์ที่คณะครูได้ร่วมกันลงความเห็นมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธี PNI Modified เพื่อให้ทราบปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเป็นอันดับแรก

1.3 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยผู้วิจัยนำปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเป็นอันดับแรกมาวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยใช้เทคนิคแผนภูมิแก๊งปลา

2. ตั้งคำถาม และจุดประสงค์การวิจัยจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา

3. กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา โดยผู้วิจัยมีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทักษะการเขียน และเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. พัฒนาแนวทาง และนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา ผู้วิจัยพัฒนา กำหนดแนวทางการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 แผน

5. การออกแบบวิจัยปฏิบัติการ โดยดำเนินการวิจัยปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบ คือ วงรอบในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และวงรอบในการทดลองใช้นวัตกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยดังนี้

วงรอบที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา

ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมสถิติของคะแนนในการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน ในช่วงเดือน สิงหาคม 2562 ใช้แบบบันทึกคะแนน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละของคะแนน

ขั้นปฏิบัติ (Action) ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยตัวเอง และมอบหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการทดสอบพื้นฐานในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนของนักเรียน และบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน คือ 9.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยคณะครูร่วมกันวางแผนเพื่อคิดค้นนวัตกรรม หรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

วงรอบที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรม

ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนของการออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการประเมินเพื่อการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ได้แนวทางในการนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย และจำนวนคาบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	คาบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนจากสื่อต่าง ๆ	1) การเขียนจากสื่อโฆษณา	2
	2) การเขียนจากข่าวหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์	2
	3) การเขียนจากสื่อออนไลน์	2
รวม		6

ขั้นปฏิบัติ (Action) ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้การประเมินทักษะการเขียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ตามแผนที่ได้ออกแบบไว้แก่ผู้เรียน รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในแต่ละเรื่อง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed up) ผู้วิจัยใช้เทคนิคการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ และ การอธิบายถึงเกณฑ์ความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเรื่องรวมถึงเห็นแนวทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายการเรียนรู้

ผู้วิจัยแจ้งสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในคาบเรียน อธิบายเกณฑ์ และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยไม่นำความคิดของครูผู้สอนเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น “วันนี้...เราจะมาเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องหลักการเขียนจากสื่อโฆษณา” หรือ “ครูอยากให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกหลักไวยากรณ์...” เป็นต้น ประโยคบอกเล่าเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองกำลังจะเรียนรู้ในเรื่องอะไร

ผู้วิจัยอธิบายเกณฑ์การประเมินผลความสำเร็จของงานร่วมกันกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกณฑ์การประเมินผล ความสำเร็จที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ เช่น “การทำงานชิ้นนี้...นักเรียนจะต้องมีสิ่งเหล่านี้...ถึงจะได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด...” เป็นต้น

2) การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนการสอนเนื้อหา หลักการเขียนจากสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบในตอนต้นเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้การพูด การถามคำถาม การอธิบาย นอกจากนี้ยังมีการแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทาง หรือทฤษฎีที่ถูกต้องในการเขียน เช่น “หลักการเขียนจากสื่อโฆษณาการที่ดีมีหลักอย่างไรบ้าง และมีลักษณะเป็นอย่างไร” หรือ “การเรียงลำดับคำในการเขียนควรทำอย่างไร...”

3) การตอบกลับ หรือให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังงานของนักเรียน (Feed back) ผู้วิจัยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการเขียน หลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนไปแล้ว ผู้วิจัยมอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนนำชิ้นงานมาส่ง ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียน คือการเขียนอธิบายเกี่ยวกับชิ้นงานของผู้เรียนว่ามีส่วนใดที่ดีอยู่แล้ว (ให้การชมเชย) ส่วนใดที่ยังไม่ดีพอ (อธิบายถึงข้อผิดพลาด) และต้องแก้ไขปรับปรุงอย่างไร โดยคำนึงความรู้สึกของผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณวิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าตัดสินว่าสิ่งใดถูกหรือผิด

การให้ข้อมูลย้อนกลับในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเขียนข้อมูลย้อนกลับที่ประกอบด้วย การชมเชยที่พอเหมาะกับสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ดี และอธิบายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องแก้ไขข้อผิดพลาดในงานชิ้นนี้ โดยแยกข้อมูลย้อนกลับของครู กับชิ้นงานของนักเรียนออกจากกัน ดังนี้

1. การชมเชยต้องเจาะจงไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่รับรู้ร่วมกัน เช่น “นักเรียนมีการเว้นวรรคตอนในการเขียนดีแล้ว” เนื่องจากการเว้นวรรคตอนเป็นส่วนหนึ่งของหลักไวยากรณ์ที่ครูต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในเรื่องนี้

2. การแก้ไขข้อผิดพลาด ครูผู้สอนควรอธิบายถึงสิ่งที่เป็นข้อบกพร่องของผู้เรียน และควรบอกแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น “ครูพบว่านักเรียนยังตอบคำถามไม่ครบถ้วน นักเรียนควรอ่านคำถามอย่างละเอียดอีกครั้ง” หรือ “ในข้อนี้ครูพบว่าคำตอบของนักเรียนเป็นการคัดลอกบทความมา ซึ่งการตอบควรมาจากการวิเคราะห์จากบทความ เป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นมาด้วยตัวเอง ลองอ่านบทความอย่างละเอียดอีกครั้งนะค่ะ”

4) การให้คำแนะนำ ซึ่งแนะแนวทางเพื่อกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียน (Feed forward) ผู้วิจัยอธิบายแนวทางในการพัฒนาข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ อาจมีการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการทำชิ้นงานครั้งต่อไป และส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ เช่น “สำหรับปัญหาการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ หรือใช้คำวกไปวนมา ครูคิดว่าวิธีแก้ไขคือการย้อนกลับมาอ่านสิ่งที่นักเรียนเขียนเอาไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อเป็นการทวนคำตอบไม่ให้เกิดการสื่อความผิดพลาด ลองนำไปใช้กับงานชิ้นต่อไปดูนะค่ะ” หรือ “(ชื่อ นักเรียน) ลองบอกเพื่อนสิคะ...ว่าการเว้นวรรคตอนที่ถูกต้องควรทำอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้าง”

ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ การเขียนจากสื่อโฆษณา การเขียนจากข่าวหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ การเขียนจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อภิปรายวิเคราะห์คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

6. สรุปผลที่ได้จากการวิจัย ตามคำถาม และวัตถุประสงค์การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการประเมินทักษะการเขียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนกลุ่มที่ศึกษา ในหน่วยการเขียนจากสื่อต่าง ๆ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยได้ออกแบบขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบไว้ พร้อมกับเก็บรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และชิ้นงานที่เกิดจากการเรียนรู้
2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจากสื่อในเรื่องต่าง ๆ 3 เรื่อง พร้อมกับสรุปผลการประเมินทักษะการเขียนในเรื่องนั้น ๆ ของผู้เรียน
3. เมื่อจัดการเรียนรู้ในทุกเรื่องเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากการประเมินทักษะการเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ประกอบไปด้วย ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed up) ขั้นตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) ขั้นตอบกลับ หรือให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังงานของนักเรียน (Feed back) และขั้นให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางเพื่อกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียน (Feed forward) การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน ด้านทักษะการเขียนของผู้เรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนรายหน่วย โดยใช้สถิติในการ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) (Sirichai Kranjanawasri, 1999) โดยใช้สูตรสมการดังนี้

$$RG = \frac{Y2-Y1}{F-Y1} \times 100$$

โดย	RG	แทน คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์
	F	แทน คะแนนเต็มในการวัด
	Y1	แทน คะแนนสอบก่อนเรียน
	Y2	แทน คะแนนสอบหลังเรียน

ผลการวิจัย

จากที่ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัย นั่นคือ เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่

วงรอบที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญ โดยเก็บข้อมูลในเดือนกรกฎาคม 2562 พบว่า ปัญหาของนักเรียนในการเรียนที่ถูกจัดลำดับว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข 3 ลำดับแรก คือ ทักษะการเขียน (ร้อยละ 66.31) รองลงมา การไม่เข้าเรียน (ร้อยละ 24.45) และ การแต่งฉันท์ (ร้อยละ 9.24) ตามลำดับ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยตัวเอง และมอบหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการทดสอบพื้นฐานในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 9.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัย และคณะครูร่วมกันสะท้อนคิด วางแผนเพื่อคิดค้นนวัตกรรม หรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

วงรอบที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรม ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ จำนวน 3 เรื่อง คือ การเขียนจากสื่อโฆษณา การเขียนจากข่าว หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ และการเขียนจากสื่อออนไลน์ เพื่อนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาบูรณาการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมอบหมายนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียน หลังจากนั้นนักเรียนเรียบจบทั้ง 3 เรื่องแล้ว โดยนำเสนอผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทักษะการเขียน โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียน โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับก่อนเรียน และหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Y1)	คะแนนหลังเรียน (Y2)	ร้อยละของคะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์ (RG)
1	9	11	33.33
2	6	9	33.33
3	8	10	28.57
4	9	11	33.33
5	9	11	33.33
6	9	11.5	41.67
7	10.5	13	55.56
8	9	10	16.67
9	9.5	11	27.27
10	7	9	25
11	10	11	20
12	9	11	33.33
13	11	12	25
14	10	13	60
15	8	9	14.29
16	10.5	11	11.11
17	9	12	50
18	10	13	60
19	12.5	14	60
20	8	10	28.57
21	14	14.5	50
22	7	11	50

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Y1)	คะแนนหลังเรียน (Y2)	ร้อยละของคะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์ (RG)
ค่าเฉลี่ย	9.31	11.27	34.45

จากตารางพบว่า มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน คือ 9.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และเมื่อผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนจำนวน 3 เรื่อง รวมทั้งหมด 6 คาบ เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียน พบว่ามีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 11.27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยเพิ่มมากจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน 1.96 คะแนน แปลว่า นักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการโดยคิดจากวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) (Sirichai Kranjanawasri, 1999) คือ 34.45

ดังนั้น จากคำถามการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ว่า เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่ อย่างไร สามารถตอบคำถามการวิจัยได้ว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ โดยนักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการในการเขียนอยู่ที่ 34.45

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5” มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากวัตถุประสงค์พบว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ โดยนักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการในการเขียนอยู่ที่ 34.45 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาแนวทางแก้ปัญหาโดยเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน และเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ หลังจากนั้นพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 แผน ที่มีการนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ชั้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนดังที่กล่าวมาข้างต้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาสีอะห์ อาแว ที่พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้รูปแบบ แสดง

ให้เห็นว่าการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียนรู้การเขียนส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนพัฒนาขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากทักษะทางการเขียนเป็นทักษะที่ไม่สามารถฝึกฝน หรือทำให้เกิดขึ้นได้ภายในระยะเวลาสั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และมีความต่อเนื่อง ดังนั้นครูควรนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการเขียนทุกรูปแบบ สอดแทรกเข้ากับทุกบทเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนที่ดีขึ้น นอกจากนั้นทักษะการเขียนจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยความพยายาม และความใฝ่รู้ของนักเรียนแต่ละคนในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อให้มีคลังคำ และประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ถ่ายทอดออกเป็นภาษาเขียน

2. การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นอกจากจะทำให้ทราบว่าสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้แล้วนั้น ควรมีการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคดังกล่าว เพื่อให้ครูได้ทราบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านใด และควรมีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนมากยิ่งขึ้น

References

- Fasihah Arewae. 2012. Delvelopment of a peer Feedback Model to enhance Thai writing skill of Thai as a second language learner. Degree of Master of Education Program Chulalongkorn University. [in Thai]
- Fisher, D., & Frey, N. 2007. "Checking for understanding: Formative assessment techniques for your classroom." Alexandria. VA: ASCD.
- Fisher, D., Grant, M., Frey, N., & Johnson, C. 2007. "Taking formative assessments schoolwide." Educational Leadership. 65(4): 64–68.
- Gavriel, J. 2013. "Assessment for learning: a Wider (classroom-researched) Perspective is Important for Formative assessment and Self-directed learning in general practice." New Jersey: Prentice-Hall. Inc.
- Hattie, J., & Timperley, H. 2007. "The power of feedback." Review of Educational Research. 77: 81–112.
- Kajornsak B. 2009. "Providing Feedback for Improving Learners." Kasetsart Journal. 24 (1): 97-108. [in Thai]
- Kamol K. 1986. Language Skill. Phitsanulok : Department of Thai and Oriental Languages Faculty of Humanities Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Kamol P. 2005. A Model for Developing Systematic Thinking to Improve Thai Language Writing Skill Abilities for Undergraduate Students Base on Triarchic Theory and Scaffolding Approach. Degree of Doctor of Philosophy in Education Psychology Chulalongkorn University. [in Thai]
- Ministry of Education. 2002. The Basic Education Core Curriculum. Bangkok: Chumnumsahakorn Publishing. [in Thai]
- Ministry of Education. 2009. The Basic Education Core Curriculum A.D. 2008. Bangkok: Chumnumsahakorn Publishing. [in Thai]
- William, D. 2006. "Formative assessment: Getting the focus right." EducationalAssessment. 11: 283-289.